

[Anne Grete Holmsgård]

for løs, og det er i for vid udstrækning en rammelovgivning, som giver både bemyndigelsen og ansvaret videre til den pågældende minister. Det mener jeg simpelt hen ikke er rimeligt i en sag, der er så alvorlig som denne. Vi er heller ikke enige i, at der skal lovgives separat på landbrugsministeriets område. I virkeligheden mener vi, at de felter, der er ridset op i betænkningen under landbrugsministeriets område, hører hjemme under miljøministeriet og ikke under landbrugsministeriet.

Jeg er ked af, at den tredeling, der er i betænkningen, er fulgt med i ministerens redegørelse, og jeg håber, at den kommer ud, enten når lovforslagene kommer på bordet, eller ved den efterfølgende behandling her i folketinget, for ellers tror jeg, vi får en for dårlig og utilstrækkelig lovgivning.

De andre punkter i dagsordenen kan vi også sige ja til, men jeg vil godt sige, at moratorieordningen får ingen effekt, for jeg tror ikke på, at man kan gennemarbejde et lovforslag herinde fra den 2. april til den 1. juni og få et godt og holdbart resultat ud af det.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gerne takke SF for anledningen til, at vi kan få debatteret de problemer, som vi jo alle sammen erkender – det kan vi også se efter debatten i dag – ligger inden for bioteknologien og den industrielle anvendelse af gensplejsning. Vi vil også gerne sige tak til ministeren for redegørelsen og alle de tanker, der ligger i den.

Der er i hvert fald noget, som er helt klart, og det er, at der er problemer i dette her, og det gælder både på lang og kort sigt. Men man kan vel næppe forestille sig vores moderne velfærdssamfund, uden at man også i fremtiden må forudse brugen af avanceret teknologi. Man kan heller ikke forestille sig, at man kunne løse verdens problemer, sultproblemer, miljøproblemer, uden at dette kommer med i det. Jeg er helt enig med VS' ordfører i, at der allerede i dag ligger muligheder for, at vi kan gøre meget mere, hvis vi bare vil. Men den teknologi, vi har til rådighed her, kan måske medvirke til, at problemerne ude omkring kan klares hurtigere. Jeg er dog enig i, at der foreligger en meget skæv fordeling af de goder, der står til rådighed i

dag, og kristeligt folkeparti mener også, at vi kunne gøre det meget, meget bedre.

Jeg er også enig med hr. Rahbæk Møller i, at det ikke bare er et spørgsmål om at anvende ny teknologi og lave nye produkter, men at også ernæringen spiller en meget, meget stor rolle. Man kunne jo tænke sig, at man kunne lave alverdens produkter, kartoflerne skulle forbedres, og grønsagerne skulle forbedres, og så viste det sig, at vitaminindholdet og andre værdifulde egenskaber var gået tabt. Men jeg tror, at miljøministeren er helt enig i, at disse ting selvfølgelig må spille med ind. Det nytter jo ikke, hvis det betyder, at vi så bare får andre problemer at slås med, uden at vi var klar over det.

Medicinalindustriens benyttelse af gensplejsningen tror vi også vil være en væsentlig hjælp i sygdomsbekæmpelsen, og her må u-landene da også spille en rolle. Vi ved, at man står med meget, meget store problemer, og det ville være en stor hjælp for folkesundheden, hvis man kunne gøre noget effektivt ved sygdomsbekæmpelsen. Og dér kunne man måske tænke sig, at de biologiske metoder, man har brugt hidtil, ikke var fuldt tilstrækkelige, og at man måske kunne finde noget, som virkelig ville være til gavn for menneskeheden.

Der kan selvfølgelig nævnes mange positive sider, men kristeligt folkeparti ønsker også at understrege, at der også er meget stor risiko ved det, vi beskæftiger os med her, og derfor må vi til stadighed være meget, meget kritiske. Teknologien må ikke kunne ødelægge liv, og den må ikke ved ubehersket brug af ressourcer ødelægge forudsætningen for fremtidigt liv. Der må være grænser. For nogen tid siden var der f.eks. en TV-debat om grisene. Her rejstes spørgsmålet, om de på længere sigt stadig væk kunne kaldes grise, fordi man ville ændre så meget ved dem, at de ikke længere var det, de egentlig skulle være. Jeg synes, det gav stof til eftertanke. Når man sidder og ser sådan nogle udsendelser, tænker man: ja men hvad kan det ikke ende med, hvis vi mennesker vil gøre os så kloge på alting?

Jeg tror også, der er grænser. Jeg synes, det var et vældig fint vers, fru Ingerlise Koefoed citerede. Vi har godt af at minde hinanden om, at vi nok tror, at vi er kloge, klogere end Skaberen selv, men at vi måske ikke har det store overblik, og at vi ved de ting, vi